

Triduum przygotowujące do święta
BŁOGOSŁAWIONEGO JAKUBA ALBERIONEGO
w 50. rocznicę jego „dnia narodzin” dla nieba

DZIEDZICTWO ZAŁOŻYCIELA DZIEŃ PIERWSZY – 23 LISTOPADA 2021

PROROCTWO KOMUNIKACJI

Błogosławiony Jakub Alberione pozostawił nam i Kościołowi spuściznę o bezcennej wartości. Przygotowujemy się obecnie do obchodów 50. rocznicy jego przejścia do wieczności. Przed nami Triduum, w którym rozważymy trzy ważne aspekty dziedzictwa naszego Założyciela: 1. Dziedzictwo apostołskie; 2. Dziedzictwoduchowe; 3. Świadectwo świętości.

Dziś zastanowimy się nad jego wielkim dziedzictwem apostołskim. Ten wymiar został przyjęty z wdzięcznością przez Kościół na II Soborze Watykańskim. Wyraził to osobiście Święty Paweł VI w 1969 roku tymi słowami: „Nasz ksiądz Alberione dał Kościołowi nowe formy wypowiedzi, nowe środki dające siłę i zasięg jego apostołstwu, nowe możliwości i nową świadomość ważności i skuteczności jego misji we współczesnym świecie i przy użyciu nowoczesnych środków”.

PRAWDA

■ **Wysłuchajmy się w słowa Świętego Pawła Apostoła**

Młody Jakub Alberione zaczął od „większego zrozumienia” zaproszenia Jezusa „Venite ad me omnes”, jakie usłyszał w „noc światła” na przelocie dwóch stuleci, XIX i XX. Wyruszył wtedy drogą jak największego zaangażowania, aby dać właściwą odpowiedź Jezusowi. Te same pragnienia, które wyraził Święty Paweł Apostoł w swoim Liście do Koryntian, stały się pragnieniami Błogosławionego Jakuba Alberionego: stać się wszystkim dla wszystkich, aby zbawić wszystkich. Te pragnienia powinny być też pragnieniami nas, jego duchowych synów i córek.

Z Pierwszego Listu Świętego Pawła Apostoła do Koryntian (1 Kor 9, 16-23)

Głoszę Ewangelię nie dla własnej chwały, ale z nałożonego na mnie obowiązku. Biada mi, gdybym nie głosił Ewangelii! Gdybym głosił ją z własnej woli, miałbym prawo do zapłaty. Jeżeli jednak nie głoszę jej z własnej woli, to wypełniam tylko obowiązek. Jaka jest więc moja zapłata? Taka, że głosząc Ewangelię bez zapłaty, nie korzystam z prawa, jakie mi daje jej głoszenie. Będąc wolny od wszystkich, stałem się niewolnikiem wszystkich, aby pozyskać jak najliczniejszych. Dla Żydów stałem się Żydem, aby ich pozyskać. Chociaż nie podlegam Prawu, to dla tych, którzy podlegają Prawu, stałem się jak ten, który podlega Prawu, aby i tych pozyskać, którzy podlegają Prawu. Dla tych, którzy nie podlegają Prawu, jestem jak ten, który nie podlega Prawu. Ja przestrzegam Prawo Boże, lecz już jako ten, który żyje Prawem Chrystusa, aby pozyskać tych, którzy nie podlegają Prawu. Dla słabych stałem się słaby, aby słabych pozyskać. Dla wszystkich stałem się wszystkim, aby wszelkim sposobem przynajmniej niektórym zapewnić zbawienie. Wszystko przecież czynię dla Ewangelii, abym miał w niej swój udział.

■ ■ **Wysłuchajmy się w słowa Papieża**

Jedną z najbardziej godnych uwagi cech Błogosławionego Jakuba Alberionego było jego bezgraniczne oddanie papieżowi. Począwszy od Leona XIII, wszyscy pozostali papieże mogli liczyć na jego szczere oddanie i całkowite posłuszeństwo. W zamian mogli oni docenić i wesprzeć misję naszego Założyciela. Wszyscy pamiętamy poruszające słowa Świętego Pawła VI, skierowane do całej Rodziny Świętego Pawła podczas audiencji w 1969 roku: była to niemal „kanonizacja za życia” Pierwszego Mistrza. Także papież Franciszek wyraził uznanie dla apostołskiego zapału i świadectwa życia Błogosławionego Jakuba Alberionego.

Z przemówienia Ojca Świętego Franciszka

Błogosławiony Jakub Alberione widział w głoszeniu Chrystusa i Ewangelii masom najbardziej autentyczną i najbardziej niezbędną miłość, jaką można ofiarować ludziom spragnionym prawdy i sprawiedliwości. Był głęboko poruszony słowami Świętego Pawła: „Biada mi, gdybym nie głosił Ewangelii!” (1 Kor 9, 16) i uczynił z nich ideał swojego życia i misji. Podążając śladami Jezusa i naśladowując Apostoła Narodów, mógł zobaczyć tłumy, żyjące jak rozproszone owce, potrzebujące przewodnika na drodze życia. Dlatego wszystkie swoje siły poświęcił na łamaniu dla nich chleba słowa wykorzystując do tego środki odpowiednie do współczesnych czasów. W ten sposób również i wy jesteście wezwani do służby dzisiejszym ludziom, do których posyła was Duch Święty, abyście z twórczą i dynamiczną wiernością waszemu charyzmatowi wybierali najbardziej odpowiednie sposoby głoszenia Jezusa. To rozległe horyzonty ewangelizacji i pilna potrzeba dawania świadectwa orędziu Ewangelii. Nie tylko mówcie o tym. Świadczyć o tym własnym życiem. Niech to świadectwo wobec wszystkich stanowi pole waszego apostołstwa. Wielu wciąż czeka na poznanie Jezusa Chrystusa. Wyobraźnia miłosierdzia nie zna granic i może prowadzić na coraz to nowe drogi, aby nieść Ewangelię różnym kulturom i sferom społecznym (*przemówienie Ojca Świętego Franciszka w czasie spotkania z członkami Rodziny Świętego Pawła, 29 listopada 2014 roku*).

■■■ Wsłuchajmy się w słowa Założyciela

Ksiądz Alberione uważał się za niegodnego obfitości darów otrzymanych od Pana. Był jednak w pełni przekonany, że otrzymał je od Boga po to, aby przekazać je swoim duchowym synom i córkom, którzy mieli kontynuować misję głoszenia Ewangelii na całym świecie i wszelkimi sposobami, tak jak Święty Paweł. Kiedy w 1960 roku nasz Założyciel opisał cechy idealnego apostoła, opisał tak naprawdę swoją własną osobowość apostołską.

Z pism Błogosławionego Jakuba Alberionego

Apostoł jest tym, który nosi Boga w swojej duszy i promieniuje Nim wokół siebie. Apostoł jest świętym, który zgromadził skarby i przekazuje ich nadmiar ludziom. Apostoł ma serce rozpalone miłością do Boga i do ludzi. Nie może ścisnąć i zdusić tego, co czuje i myśli. Apostoł jest naczyniem z wyboru, które wylewa się, a inni dążą do niego, aby ugasić swoje pragnienie. Apostoł jest świątynią Trójcy Świętej, która w nim działa w najwyższym stopniu. Według pewnego pisarza, Bóg emanuje ze wszystkich porów takiego apostoła: słowami, uczynkami, modlitwami, gestami, postawami; w miejscach publicznych i prywatnych; z całej jego istoty. Żyć Bogiem! I dawać Boga! (*UPS IV, 277-278*).

DROGA

*Dla Błogosławionego Jakuba Alberionego druga część adoracji eucharystycznej polega przede wszystkim na uświadomieniu sobie ogromnej dobroci Ojca, który zawsze jest wierny w miłości i przebaczeniu. Dokonuje się to w świetle Ducha Świętego, który prowadzi do całej prawdy, oraz w konfrontacji z osobą Jezusa Chrystusa. Dopiero wtedy można odkryć, co jest zgodne z wolą Bożą, a co od niej odbiega. „Ważne jest to, aby struny mojego serca były nastrojone na melodię, którą chcemy zagrać, czyli na hymn: Chwała Bogu i pokój ludziom. Celem rachunku sumienia jest sprawdzenie, czy nasze partie dobrze brzmią w tej arii. Struny mojego serca są moimi wewnętrznymi dyspozycjami. Te natomiast muszą być wprowadzane w wibracje, aby wiedzieć, jaki dźwięk wydają: czy rzeczywiście wyśpiewują chwałę Boga? Czy może śpiewają o mojej miłości do siebie samego? To służy odkrywaniu naszego «ja»” (*CISP, str. 1431*).*

ŻYCIE

Duch apostołski Błogosławionego Jakuba Alberionego wyrażał się we wszystkich przejawach jego życia: on nie „pełnił apostołstwa”, lecz „był apostołem”. Ten duch jest wyraźnie widoczny w modlitwach, które zostawił Rodzinie Świętego Pawła. Módlmy się teraz wspólnie tą modlitwą, którą Założyciel nazwał: „Za tych, którzy pragną zbawienia dusz jak Jezus”.

Za tych, którzy pragną zbawienia dusz jak Jezus (*Apostołski akt ofiarowania*)

Panie, w łączności z kapłanami odprawiającymi dziś Mszę św., ofiaruję Ci Jezusa-Hostię i mnie samego, małą ofiarę:

- jako zadośćuczynienie za błędy i zgorzenia rozpowszechniane w świecie środkami społecznego przekazu;
- aby wyprosić Twoje miłosierdzie dla wszystkich oszukanych i zwiedzionych przez te potężne środki oraz oddalających się przez nie od Twojej ojcowskiej miłości;
- aby błagać o nawrócenie ludzi, którzy przez używanie tych środków zapominają o nauce Chrystusa i Kościoła oraz sprowadzają na bezdroża ludzkie umysły i serca;
- abyśmy wszyscy naśladowali Tego, którego Ty, Ojcze, w nadmiarze swojej miłości posłałeś na świat, ogłaszając: „On jest moim Synem umiłowanym. Jego słuchajcie!”;
- abyśmy poznali i innym dali poznać, że tylko Jezus, Słowo Wcielone, jest doskonałym Mistrzem, pewną Drogą prowadzącą do poznania Ciebie i Twojej Ojcowskiej miłości oraz wiodącą do uczestnictwa w Twoim życiu;
- prosząc o powołanie licznych kapłanów, osób zakonnych i świeckich oddających się apostołstwu środków społecznego przekazu, aby przez ich posługę rozbrzmiało orędzie zbawienia w całym świecie;
- za chrześcijańskich twórców, pisarzy, redaktorów, techników i kolporterów, aby byli roztropni i odpowiedzialni, aby ożywiał ich duch Ewangelii i by poprzez swoją pracę odważnie świadczyli o swojej wierze;
- prosząc o rozwój katolickich inicjatyw w dziedzinie przekazu myśli i ich skuteczność w promowaniu prawdziwych wartości ludzkich i chrześcijańskich;
- abyśmy wszyscy, poznając naszą niewystarczalność i nędzę, czuli potrzebę pokornego i ufego zbliżenia się do źródła życia oraz karmienia się Twoim słowem i Ciałem Chrystusa, błagając Cię, Ojcze, o światło, miłość i miłosierdzie dla wszystkich ludzi. Amen.